

240. Mentsd, aki elmerül

William Howard Doane
(1832–1915)

Mentsd, a - ki el - me - rül, óvd, a - ki gyön - ge,

Fogd sze - lí - den fel a bűn - be e - sőt!

Szánd, a - ki té - ved, és hívd a bu - kot - tat,

Mondd ne - ki: Jé - zu - sa men - ti meg Őt!

Mentsd, a - ki el - me - rül, óvd, a - ki gyön - ge!

Üd - vö - zít - őnk - nek a vá - gya csak ez.

2. Megvetik Őt, de Ő vár türelemmel, Mígnem a bűn fia keblire tér. Szólj komolyan vele, szólj szeretettel, Jézus Igéje kegyelmet ígér!

Mentsd, aki elmerül...

3. Bűnteli szívben is ott van a szent vágy Rejtve, egészen a mélyben, alul. Hú szeretetre még fellobog onnan És a reménytelen is szabadul.

Mentsd, aki elmerül...

4. Mentsd, aki elmerül! Ez kötelesség, Melyhez erős Urad ad csak erőt. Vidd türelemmel a keskeny úton s mondd: Nézd a keresztben az Üdvözítőt!

Mentsd, aki elmerül...

*Fanny Crosby (1820–1915) – Dr. Thaly Lóránt (1874–1940) –
Sréter Ferenc (1894–1988)*